

[Miljøministeren]

Jeg kan i øvrigt i denne forbindelse oplyse, at den tidligere miljøminister under folketingsbehandlingen af lovforslaget gav tilsagn om, at han ville følge fredningsarbejdet, og at folketingets miljø- og planlægningsudvalg ville blive orienteret herom, når der efter et par års forløb er indhøstet erfaringer med lovens administration. Spørgsmålet om fredningsinteressernes administrative og politiske varetagelse i amtskommunerne vil indgå i denne redegørelse.

Til *socialministeren* (11/1 79) af:

Yvonne Herløv Andersen (CD):

»Vil ministeren sørge for, at den mulighed, der i bekendtgørelsen om hvilende sygesikring er til stede for beboere på plejehjem til at blive tilset af egen praktiserende læge, bliver opretholdt, så længe undersøgelsen om dette forhold pågår og der ingen afklaring er sket?«

(Spm. nr. 460).

Besvarelse (17/1 79):

Socialministeren (Erling Jensen):

Socialministeriet skal oplyse, at bekendtgørelse af 17. marts 1976 om hvilende sygesikringsret ikke giver beboere på plejehjem ret til at vælge egen læge.

Efter reglerne i den pågældende bekendtgørelse gælder, at hvis der under ophold på plejehjem er draget omsorg for beboernes sygebehandling, er beboerne ikke sygesikret efter reglerne i sygesikringsloven og har følgende heller ikke ret til at vælge egen læge.

Det er kommunalbestyrelserne, der træffer bestemmelse om lægebetjeningen af plejehjem.

Nogle plejehjem har en fast læge, der sørger for al behandling af plejehjemsbeboerne. Beboerne på disse plejehjem er ikke omfattet af sygesikringen og kan ikke vælge egen læge.

Andre plejehjem har en ordning, hvor beboerne fortsat er sygesikret og har deres egen læge.

Endelig er der plejehjem, hvor der gælder en kombineret ordning. På disse plejehjem kan beboerne vælge mellem at være tilknyttet plejehjemmets faste læge eller være sikret efter sygesikringsloven, så de kan vælge egen læge.

Baggrunden for, at mange plejehjem har en fastlægeordning, er dels et ønske om ensartethed i behandlingen og dels hensynet til de administrative og samfundsøkonomiske fordele ved en sådan ordning.

Som det er fru Yvonne Herløv Andersen bekendt, er spørgsmålet om lægebetjeningen af plejehjem under overvejelse. Efter anmodning fra socialministeriet undersøger sikringsstyrelsen for tiden det pågældende spørgsmål i samarbejde med socialstyrelsen, Amtrådsforeningen og Kommunernes Landsforening. Når resultatet af undersøgelsen foreligger, vil ministeriet tage sagen op til overvejelse.

Socialministeriet har ikke til hensigt at ændre bekendtgørelsen om hvilende sygesikringsret, før den nævnte undersøgelse er afsluttet.

Til *justitsministeren* (11/1 79) af:

Ib Christensen (DR):

»Vil ministeren tage skridt til ajourføring af taksten for forkyndelse af stævninger?«
(Spm. nr. 463).

Begrundelse.

Taksten for forkyndelse af en stævning var i 1972 7 kr. og blev i 1976 sat op til 8 kr.

I samme tidsrum er vidnegodtgørelsen sat op fra 20 til 40 kr., ligesom der også er sket en fordobling af vederlaget for domsmænd. Retsbetjente har fået en væsentlig lønforhøjelse.

En postforkyndelse koster 13,50 kr.

Stævningsmændene regner selv med ca. ½ times arbejde pr. stævning. Det forekommer på denne baggrund ikke rimeligt, at der ikke er sket en ajourføring af taksten for forkyndelse af stævning.

Som bidrag til en finansiering af omkostningerne ved en forhøjelse af taksten for stævninger kunne ministeriet f. eks. forhøje mindsteafgiften, som private må betale for en stævning, fra 50 kr. til 100 kr.

Besvarelse (17/1 79):

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Vederlaget til stævningsmænd for forkyndelse af stævninger er ved justitsministeriets bekendtgørelse nr. 458 af 13. september 1976 med virkning fra den 1. oktober 1976 fastsat